

Strasbourg, 12.4.2016
COM(2016) 198 final

2016/0107 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite
întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2016) 117 final}

{SWD(2016) 118 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

O piață unică sănătoasă necesită un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil, eficient și favorabil creșterii economice, pornind de la principiul că întreprinderile ar trebui să plătească impozite în țara în care sunt generate profiturile. Planificarea fiscală agresivă subminează acest principiu. Majoritatea societăților nu practică planificarea fiscală agresivă și, din acest motiv, se află într-o poziție concurențială dezavantajoasă față de cele care o practică. Întreprinderile mici și mijlocii sunt în mod special afectate de acest fenomen.

Combaterea evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive, atât la nivelul UE, cât și la nivel global, reprezintă o prioritate pentru Comisia Europeană. În cadrul unei strategii mai generale în favoarea unui sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în UE¹, controlul public poate contribui la garantarea faptului că profiturile sunt impozitate în mod efectiv în locul în care sunt realizate. Datorită obligației întreprinderilor de a plăti impozite în țara în care își desfășoară activitatea, controlul public poate spori încrederea opiniei publice și consolida responsabilitatea socială corporativă a întreprinderilor, contribuind la bunăstarea acestora. În plus, acesta poate, de asemenea, să promoveze o dezbatere mai bine documentată cu privire la potențialele lacune din legislațiile fiscale.

Comisia a anunțat, în martie 2015, o listă cuprinzătoare de inițiative în Planul său de acțiune privind crearea unui sistem mai echitabil de impozitare a întreprinderilor [COM(2015)302] și a propus în cadrul Pachetului antievaziune ulterior² punerea în aplicare în Uniune a acțiunii 13 din planul de acțiune al OCDE de combatere a erodării bazei fiscale și a transferului profiturilor (*base erosion and profit shifting* - BEPS), care a fost aprobat de G20. În consecință, autoritățile fiscale vor primi din partea întreprinderilor multinaționale un raport defalcat pe țări cu privire la impozitul pe profit plătit, ceea ce ar trebui să permită o mai bună respectare a legislației fiscale.

Răspunzând solicitărilor din partea G20 și din partea altor entități, este necesară o mai mare transparență din partea întreprinderilor pentru a permite controlul public în ceea ce privește faptul că impozitele se plătesc în țara în care sunt generate profiturile. Prezenta propunere impune ca întreprinderile multinaționale să facă public într-un raport specific impozitul pe profit pe care îl plătesc, împreună cu alte informații fiscale relevante. Întreprinderile multinaționale cu o cifră de afaceri de peste 750 de milioane EUR, indiferent dacă își au sediul în UE sau în afara UE, vor trebui să respecte aceste cerințe suplimentare în materie de transparență. Pentru prima dată, nu doar întreprinderile europene, ci și întreprinderile multinaționale non-europene care își desfășoară activitatea în Europa vor fi supuse acelorași obligații de raportare.

Jurisdicțiile din țări terțe care nu respectă standardele internaționale de bună guvernare fiscală creează oportunități deosebite pentru evitarea obligațiilor fiscale și evaziunea fiscală. În cazul în care întreprinderile multinaționale își desfășoară activitatea în astfel de jurisdicții, ar trebui să se aplice cerințe speciale în materie de transparență.

¹ A se vedea Comisia Europeană, [Plan de acțiune privind impozitarea întreprinderilor](#), iunie 2015. A se vedea, de asemenea, Comisia Europeană, [Pachetul antievaziune](#), ianuarie 2016.

² Propunerea Comisiei de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal.

Prezenta propunere se concentrează asupra grupurilor de societăți cu o cifră de afaceri consolidată la nivel mondial de peste 750 de milioane EUR, în conformitate cu domeniul de aplicare al inițiativelor OCDE globale privind transparența fiscală. Propunerea nu impune nicio obligație asupra întreprinderilor mici și mijlocii³. Ea este proporțională atât în ceea ce privește domeniul de aplicare, cât și în ceea ce privește informațiile care urmează să fie divulgate, pentru a limita costurile de asigurare a conformității și costurile de altă natură pentru întreprinderile vizate, precum și pentru a evita să pună în pericol competitivitatea acestora sau să le expună în mod nejustificat la riscuri de dublă impunere. Propunerea este conformă cu abordarea multilaterală susținută de G20 și OCDE. Comisia va continua să lucreze în mod proactiv în legătură cu aceste aspecte cu toți partenerii internaționali relevanți.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere completează cerințele actuale pe care trebuie să le respecte întreprinderile în materie de raportare financiară și nu interferează cu aceste cerințe în ceea ce privește situațiile lor financiare, de exemplu.

Prezenta propunere nu modifică normele deja în vigoare cu privire la raportarea nefinanciară și CBCR (*country-by-country reporting* - rapoarte defalcate pe țări) sectoriale atât pentru sectorul bancar⁴, cât și pentru industriile extractive și de exploatare forestieră⁵. Cu toate acestea, ea introduce o clauză de exceptare pentru a evita dubla raportare pentru sectorul bancar, care face deja obiectul unor norme stricte în materie de raportare publică în cadrul legislației bancare europene.

- **Coerența cu celelalte politici ale Uniunii**

Ca urmare a aprobării de către G20 a planului de acțiune elaborat de OCDE de combatere a erodării bazei fiscale și a transferului profiturilor, Pachetul antievaziune, care a fost prezentat în ianuarie 2016, impune întreprinderilor multinaționale foarte mari⁶ să comunice autorităților fiscale informații din CBCR. Informațiile raportate către autoritățile fiscale nu vor fi făcute publice. Cerința privind CBCR din cadrul Pachetului antievaziune este un instrument care va ajuta autoritățile fiscale să își orienteze auditurile fiscale și să asigure respectarea normelor.

Prezenta propunere este complementară propunerii din cadrul Pachetului antievaziune, dar are un scop diferit. Ea va impune aceluiași întreprinderi multinaționale să facă publice anumite informații din cele transmise autorităților fiscale.

Prezenta propunere contribuie la politicile UE în materie de responsabilitate socială corporativă, creștere și locuri de muncă. Prezenta propunere răspunde solicitărilor Parlamentului European de a introduce un sistem de CBCR în ceea ce privește impozitul pe profit.

³ Cu excepția filialelor și sucursalelor mijlocii ale grupurilor de întreprinderi multinaționale din afara UE cu o cifră de afaceri consolidată în valoare de peste 750 de milioane EUR, care vor fi supuse cerințelor de raportare.

⁴ Directiva 2013/36/UE cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (articolul 89).

⁵ Directiva 2013/34/UE (capitolul 10)

⁶ Propunerea Comisiei de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Articolul 50 alineatul (1) din TFUE a fost considerat ca fiind un temei juridic corespunzător pentru această inițiativă, întrucât modifică o directivă existentă, care se bazează pe articolul respectiv.

• Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)

Într-o economie globală din ce în ce mai integrată și mai digitalizată, întreprinderile și lanțurile valorice sunt supuse într-o mai mică măsură limitelor naționale și regionale. Pe de altă parte, politicile fiscale și administrația fiscală continuă să țină în principal de responsabilitatea națională. Datorită naturii transfrontaliere a multor structuri de planificare fiscală și acorduri de stabilire a prețurilor de transfer, întreprinderile multinaționale își pot transfera cu ușurință baza de impozitare de la o jurisdicție la alta în interiorul sau în afara Uniunii. Acțiunea UE se justifică, prin urmare, având în vedere principiul subsidiarității, pentru a aborda dimensiunea transfrontalieră în cazurile în care există o planificare fiscală agresivă sau acorduri de stabilire a prețurilor de transfer.

• Proporționalitate

În ceea ce privește domeniul de aplicare și conținutul, această inițiativă se bazează în mare parte pe consensul internațional dezvoltat de G20. Ea asigură echilibrul adecvat între avantajele obținute prin transparența publică și necesitatea unei economii europene puternice și solide. Prezenta inițiativă răspunde preocupărilor exprimate de părțile interesate cu privire la denaturările pieței unice fără a compromite competitivitatea UE. Ea nu ar trebui să genereze sarcini administrative inutile pentru întreprinderi sau noi conflicte fiscale și nici să prezinte un risc de dublă impunere. Ea se limitează la ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului referitor la o mai mare transparență.

• Alegerea instrumentului

Având în vedere temeiul juridic și legătura strânsă a inițiativei cu raportarea întreprinderilor, inclusiv raportarea nefinanciară, se propune o modificare a directivei contabile.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

• Evaluările ex post/verificările adecvării legislației existente

Prezenta propunere introduce o raportare defalcată pe țări care este nouă pentru majoritatea sectoarelor economice. Cerințe de raportare similare au fost introduse pentru sectorul bancar și pentru industriile extractive și de exploatare forestieră. Experiența acumulată pe baza CBCR publicate de către bănci începând din 2015, anul intrării în vigoare a acestui sistem de raportare, arată că CBCR sunt un instrument util care permite să se determine dacă impozitele se plătesc în țara unde sunt generate profiturile.

• Consultări

În perioada iunie-decembrie 2015, serviciile Comisiei au organizat o consultare amplă, culegând astfel opiniile unui număr de peste 400 de respondenți reprezentând întreprinderi, asociații sectoriale, ONG-uri, cetățeni și grupuri de reflecție. Sinteza factuală a acestor

consultări este disponibilă pe site-ul internet al Comisiei Europene⁷. În plus, schimburi ad hoc, reuniuni și o masă rotundă la nivel înalt⁸ au permis Comisiei să înțeleagă mai bine provocările existente, inclusiv beneficiile și riscurile asociate unei mai mari transparențe publice în domeniul impozitului pe profit. Toate contribuțiile primite în cadrul consultării au fost atent analizate și luate în considerare.

Majoritatea persoanelor fizice care au răspuns la consultarea publică au solicitat ca UE să conducă dezbaterile și, dacă este necesar, să meargă dincolo de inițiativele actuale la nivel internațional cu privire la raportarea defalcată pe țări. ONG-urile și sindicatele au fost în general de acord cu acest punct de vedere. Pe de altă parte, majoritatea întreprinderilor și-au exprimat preferința de a nu se merge mai departe decât implementarea, la nivelul UE, a planului de acțiune BEPS al G20/OCDE, care impune prezentarea unui raport defalcat pe țări doar către autoritățile fiscale.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Serviciile Comisiei au organizat o reuniune privind transparența fiscală cu Platforma pentru buna guvernare fiscală la 24 septembrie 2015⁹. Pe lângă alte activități de cercetare, serviciile Comisiei au comandat realizarea unui studiu de către PwC¹⁰ în 2014 cu privire la posibilele consecințe economice ale raportării defalcate pe țări pentru bănci. Un raport de sinteză privind toate activitățile de consultare realizate de Comisia Europeană pentru a sprijini această inițiativă este disponibil pe site-ul web al Comisiei Europene.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea este sprijinită de o evaluare a impactului, care a fost primită favorabil de Comitetul de analiză a reglementării. În urma avizului Comitetului, evaluarea impactului a fost îmbunătățită în mai multe moduri. În primul rând, aceasta face distincția mai bine între măsurile concepute pentru a aborda în mod direct problema evaziunii fiscale a întreprinderilor și beneficiile indirecte care se așteaptă să fie obținute printr-o mai mare transparență. În al doilea rând, ea oferă precizări în legătură cu opțiunea de prezentare voluntară a informațiilor (sistem de etichetare). În al treilea rând, evaluarea impactului estimat este separată în mod mai clar de impactul altor măsuri de combatere a evaziunii fiscale incluse în scenariul de referință.

Propunerea prezentată astăzi se bazează pe opțiunea preferată identificată în evaluarea impactului, și anume CBCR publice privind operațiunile efectuate la nivel mondial, defalcate în funcție de statul membru al UE și agregate pentru operațiunile din afara UE. Propunerea se aplică tuturor întreprinderilor multinaționale din UE și din afara UE care au o cifră de afaceri consolidată de cel puțin 750 de milioane EUR și care desfășoară activități în UE cel puțin prin intermediul unei unități. Informațiile care trebuie făcute publice includ impozitul pe profit plătit și acumulat, precum și informațiile contextuale necesare. Propunerea se îndepărtează de evaluarea impactului în ceea ce privește două aspecte: ea a fost detaliată în ceea ce privește raportarea operațiunilor din afara UE, cu privire la care se va impune pentru anumite jurisdicții fiscale același nivel de evaluare detaliată care se aplică statelor membre ale UE. În

⁷ Comisia Europeană, „Sinteză factuală a răspunsurilor la consultarea publică privind evaluarea potențialului pentru o mai mare transparență în ceea ce privește impozitul pe profit” ([Factual Summary of the responses to the public consultation on assessing the potential for further transparency on corporate income taxes](#)), ianuarie 2016.

⁸ Masa rotundă în cadrul căreia comisarii Dombrovskis, Hill și Moscovici s-au întâlnit cu o serie de părți interesate (1 octombrie 2015).

⁹ Comisia Europeană, [Platforma pentru buna guvernare fiscală](#)

¹⁰ Studiul „[General assessment of potential economic consequences of country-by-country reporting under CRD IV](#)” („Evaluarea generală a posibilelor consecințe economice ale raportării defalcate pe țări în cadrul CRD IV”), PwC, 2014.

plus, se propune să se impună publicarea câștigurilor de capital acumulate defalcate pe țări și să se solicite explicații la nivelul grupurilor de societăți în cazul în care există discrepanțe semnificative între impozitele acumulate și impozitele plătite efectiv.

În ceea ce privește beneficiile sociale, prezenta inițiativă răspunde cererii sporite de transparență cu privire la afacerile fiscale ale grupurilor multinaționale. Prin oferirea mai multor informații într-o formă mai adecvată, ea ar trebui, de asemenea, să contribuie la sporirea încrederii publicului în echitatea sistemelor fiscale.

În ceea ce privește impactul economic, propunerea nu presupune sarcini administrative semnificative, întrucât întreprinderile multinaționale foarte mari vor trebui oricum să prezinte CBCR mai complete autorităților fiscale odată cu punerea în aplicare a Pachetului antievaziune. Toate întreprinderile multinaționale foarte mari care își desfășoară activitatea în UE vor fi supuse acelorași obligații de publicare a informațiilor, indiferent dacă acestea își au sediul în UE sau într-o țară terță. În plus, prin aceste CBCR publice se prezintă într-un singur document informații care sunt deja în mare parte accesibile în registrele întreprinderilor din fiecare stat membru. Prin urmare, competitivitatea întreprinderilor nu va fi afectată. Riscul de a genera conflicte fiscale suplimentare și riscul de dublă impunere va fi limitat, întrucât informațiile fiscale disponibile publicului vor fi defalcate numai pentru un număr limitat de jurisdicții fiscale. Pentru operațiunile din alte jurisdicții, informațiile sunt în general agregate.

- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Nu se impune nicio obligație nouă pentru microîntreprinderile sau întreprinderile mici din UE. Măsura vizează doar întreprinderile multinaționale care sunt capabile în cea mai mare măsură să practice planificarea fiscală, și anume întreprinderile a căror cifră de afaceri consolidată depășește 750 de milioane EUR. Se estimează că cel puțin 6 000 de întreprinderi multinaționale vor trebui să elaboreze un raport defalcă pe țări, întrucât își desfășoară activitatea pe piețele UE. Dintre acestea, aproximativ 2 000 de întreprinderi își au sediul în UE, ceea ce reprezintă o parte infimă din totalul de 7,5 milioane de întreprinderi europene. Pentru a acoperi întreprinderile multinaționale care sunt stabilite în țări din afara UE, filialele mari și mijlocii din UE (sau sucursalele de dimensiuni comparabile) vor fi supuse unor obligații.

Rapoartele digitalizate facilitează accesul și prelucrarea de către oricare dintre părțile interesate (fie un investitor interesat, fie membri ai societății civile). Din acest motiv, se prevede obligația publicării pe site-ul internet al întreprinderii. Propunerea nu impune nicio limbă și niciun format special.

- **Drepturile fundamentale**

Per ansamblu, amploarea informațiilor preconizate este proporțională cu obiectivele de sporire a transparenței publice și a controlului public. Raportarea se bazează pe informații publicate în general în situațiile financiare ale majorității grupurilor de întreprinderi multinaționale din UE.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Această inițiativă nu are implicații bugetare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va monitoriza punerea în aplicare a acestei politici, în cooperare cu statele membre. La cinci ani de la data transpunerii, Comisia va prezenta o evaluare a prezentei directive.

Evaluarea va analiza eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată în ceea ce privește informațiile publice ale propunerii, inclusiv impactul semnificativ pentru întreprinderi sau în țările terțe. Evaluarea va ține seama, de asemenea, de noile evoluții de pe plan internațional.

- **Documente explicative**

CBCR este un concept relativ nou, care necesită o punere în aplicare temeinică din punct de vedere tehnic. Pentru a îndeplini obiectivul prezentei propuneri și a evita potențialele lacune și neconcordanțe în ceea ce privește punerea în aplicare de către statele membre în legislația lor națională, vor fi necesare documente explicative pentru a facilita transpunerea și a permite verificarea eficace.

Acest aspect justifică necesitatea ca statele membre să atașeze documente explicative, de exemplu sub forma unui tabel de corespondență, la notificarea măsurilor lor de transpunere.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Domeniul de aplicare — grupurile de întreprinderi multinaționale foarte mari

Pentru a asigura un echilibru corespunzător al sarcinii de raportare, doar grupurile de întreprinderi multinaționale al căror venit total consolidat pe grup depășește 750 de milioane EUR vor avea obligația de a pregăti CBCR. Acest prag este identic cu cel stabilit în planul de acțiune BEPS al OCDE și în Pachetul antievaziune. În lumina obiectivelor specifice în materie de transparență fiscală publică și mergând mai departe în unele privințe decât normele aplicabile în prezent în sectorul bancar și în cel al industriilor extractive, pragul de 750 de milioane EUR va fi calculat la nivel mondial, iar grupurile de întreprinderi multinaționale trebuie să prezinte informații cu privire la activitățile lor la nivel mondial. Potrivit OCDE, pe baza acestui prag doar 10-15 % din întreprinderile multinaționale vor avea obligația de a prezenta un CBCR; cu toate acestea, cifra de afaceri a acestor întreprinderi multinaționale va reprezenta aproximativ 90 % din cifra de afaceri a tuturor întreprinderilor multinaționale. Întreprinderile mici și mijlocii nu sunt vizate de propunere¹¹.

Pentru orice întreprindere multinațională stabilită într-o țară terță, obligația se va aplica filialelor sau sucursalelor sale din UE, cu excepția cazului în care întreprinderea multinațională din afara UE face public raportul grupului defalcat pe țări și indică ce filială sau sucursală din UE este responsabilă cu publicarea CBCR în numele societății-mamă.

Această dispoziție este conformă cu directiva privind cooperarea administrativă¹², care prevede că filialele sau sucursalele din UE trebuie să transmită autorităților fiscale raportul defalcat pe țări al grupului lor mamă cu sediul într-o țară terță. Obiectivul este de a oferi administrației fiscale un set complet de informații necesare pentru a examina practicile fiscale potențial dăunătoare, mai degrabă decât de a furniza publicului larg un set general de date defalcate pe țări pentru a îmbunătăți transparența.

Având în vedere pragul propus pentru ca întreprinderile multinaționale să intre în domeniul de aplicare al prezentei inițiative și ținând seama de obligațiile de raportare actuale din UE, este proporțional și eficient să se impună obligația de raportare numai filialelor medii sau mari

¹¹ Ibid. 3

¹² Directiva 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal.

stabilite în UE. Prin urmare, nu se impune nicio nouă obligație întreprinderilor mici, care reprezintă mai mult de 95 % din totalul întreprinderilor din UE.

Grupuri bancare

Grupurile bancare stabilite în UE au deja obligația de a publica un CBCR în temeiul articolului 89 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului. În cazul în care acestea sunt întreprinderi multinaționale care intră în domeniul de aplicare al prezentei inițiative, ele sunt scutite de obligația de a comunica informații privind impozitul pe profit, cu condiția ca raportul transmis în temeiul articolului 89 din Directiva 2013/36/UE să cuprindă activitățile întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang din UE și ale tuturor întreprinderilor afiliate acestora¹³.

Conținut

Doar informațiile care sunt necesare și suficiente pentru a îndeplini obiectivele stabilite de prezenta inițiativă vor fi făcute publice, și anume: natura activităților, numărul de persoane angajate, cifra de afaceri netă realizată (inclusiv cu părțile afiliate), profitul realizat înainte de impozitare, cuantumul impozitului pe profit datorat în țară ca urmare a profiturilor realizate în exercițiul curent, plățile efective efectuate către trezoreria țării în cursul respectivului exercițiu, precum și valoarea câștigurilor de capital acumulate.

Pentru a asigura un nivel de detaliere care le va permite cetățenilor să evalueze mai bine modul în care întreprinderile multinaționale contribuie la prosperitate în fiecare stat membru, informațiile ar trebui defalcate pe fiecare stat membru. În plus, întrucât unele țări terțe refuză să respecte standardele de bună guvernanta în materie de fiscalitate și ridică probleme specifice în acest domeniu, informațiile privind operațiunile întreprinderilor multinaționale ar trebui prezentate cu un nivel ridicat de detaliere. UE s-a angajat să elaboreze o listă comună a anumitor jurisdicții fiscale pe această bază în conformitate cu Comunicarea Comisiei¹⁴ din 28 ianuarie 2016, care a specificat abordarea propusă și criteriile de elaborare a unei astfel de liste.

Astfel cum se stabilește în comunicare, lista comună la nivelul UE se va baza pe criterii clare și justificabile la nivel internațional, pe baza unor standarde convenite la nivel internațional astfel cum se prevede în directivă și a unui proces strict de examinare. Lista va fi elaborată de Comisie și de statele membre. Comisia propune ca o decizie finală privind jurisdicțiile fiscale ce urmează a fi incluse în lista comună la nivelul UE să se adopte sub forma unui act delegat care să permită asumarea unui rol atât de către Consiliu, cât și de către Parlament.

În afară de excepția menționată mai sus în legătură cu unele jurisdicții din anumite țări terțe care ridică probleme deosebite, aceleași informații privind activitățile grupului în alte jurisdicții fiscale vor fi furnizate pe o bază agregată. În cazul în care mai multe entități dintr-un grup își desfășoară activitatea într-o anumită țară, CBCR va prezenta suma informațiilor privind fiecare entitate din țara respectivă.

Publicare

Raportul consolidat privind informațiile referitoare la impozitul pe profit va fi publicat într-un registru al întreprinderilor, cu obiectivul de a asigura securitatea și disponibilitatea în timp. În plus, întrucât obiectivul prezentei inițiative este acela de a permite controlul public, aceste

¹³ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

¹⁴ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind o strategie externă pentru impozitarea eficientă, COM (2016) 24 final.

rapoarte vor fi, de asemenea, puse la dispoziția publicului pe site-urile internet ale întreprinderilor. Pentru a permite realizarea de comparații de-a lungul timpului, rapoartele vor rămâne disponibile timp de cel puțin cinci ani consecutivi pe site-urile internet.

Asigurarea respectării

Asigurarea respectării prezentei inițiative va fi asigurată printr-o combinație de dispoziții. Statele membre ar trebui să introducă o responsabilitate colectivă a organelor administrative, de conducere și de control pentru aceste rapoarte. Auditorul statutar al oricărei filiale locale va trebui să verifice dacă CBCR au fost furnizate și puse la dispoziție pe internet. În cazul unei sucursale a unei întreprinderi multinaționale cu sediul într-o țară terță, această răspundere va reveni persoanelor responsabile cu formalitățile de publicare. În sfârșit, se va aplica articolul 51 din Directiva 2013/34/UE, garantându-se că încălcările vor face obiectul unor sancțiuni efective, proporționale și disuasive pentru întreprinderile multinaționale sau pentru filialele sau sucursalele acestora.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁵,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În ultimii ani, provocarea pe care o reprezintă evaziunea fiscală în rândul întreprinderilor s-a agravat considerabil, devenind un subiect de îngrijorare major în Uniune și la nivel mondial. În concluziile sale din 18 decembrie 2014, Consiliului European a recunoscut nevoia urgentă de intensificare a eforturilor de combatere a evaziunii fiscale, atât la nivel mondial, cât și la nivelul Uniunii. În comunicările sale intitulate „Programul de lucru al Comisiei pentru 2016 – Circumstanțe excepționale, acțiuni pe măsură”¹⁶ și „Programul de lucru al Comisiei pentru 2015 - Un nou început”¹⁷, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a trece la un sistem în care țara în care sunt generate profiturile este și țara de impozitare. De asemenea, Comisia a identificat drept o prioritate necesitatea de a răspunde apelului lansat de societățile noastre în favoarea echității și a transparenței fiscale.
- (2) Parlamentul European, în rezoluția sa din 16 decembrie 2015 privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune¹⁸, a recunoscut că creșterea transparenței în domeniul impozitării societăților poate îmbunătăți colectarea impozitelor, poate spori eficiența activității administrațiilor fiscale și poate duce la consolidarea încrederii cetățenilor în sistemele fiscale și în guverne.
- (3) În urma concluziilor Consiliului European din 22 mai 2013, a fost introdusă o clauză de revizuire în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹ prin

¹⁵ JO C , , p. .

¹⁶ COM(2015) 610 final din 27 octombrie 2015.

¹⁷ COM(2014) 910 final din 16 decembrie 2014.

¹⁸ 2015/2010(INL).

¹⁹ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de

care Comisia trebuie să ia în considerare posibilitatea de a introduce obligația pentru marile întreprinderi din alte sectoare economice de a elabora anual rapoarte defalcate pe țări, luând în considerare evoluțiile din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și rezultatele inițiativelor europene conexe.

- (4) În noiembrie 2015, solicitând instituirea unui sistem fiscal internațional echitabil și modern la nivel global, G20 a aprobat „Planul de acțiune privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor” (BEPS) al OCDE, care era menit să ofere guvernelor soluții internaționale clare pentru a aborda lacunele și neconcordanțele legate de normele existente care permit întreprinderilor să își transfere profiturile către țări cu o fiscalitate scăzută sau inexistentă, unde nu are loc crearea unei valori reale. În special, acțiunea 13 din BEPS introduce o raportare defalcată pe țări către autoritățile fiscale naționale, efectuată de către anumite întreprinderi multinaționale în mod confidențial. La 27 ianuarie 2016, Comisia a adoptat „Pachetul antievaziune”. Unul dintre obiectivele acestui pachet este transpunerea în dreptul Uniunii a acțiunii 13 din BEPS prin modificarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului²⁰.
- (5) Consolidarea controlului public al impozitului pe profit suportat de întreprinderile multinaționale care desfășoară activități în Uniune este un element esențial pentru a promova responsabilitatea socială corporativă, a contribui la prosperitate prin intermediul fiscalității, a favoriza o concurență fiscală mai echitabilă în Uniune prin intermediul unei dezbateri publice mai bine documentate și a restabili încrederea publicului în echitatea sistemelor fiscale naționale. Acest control public poate fi realizat prin intermediul unui raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, indiferent de locul în care este stabilită întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a grupului multinațional.
- (6) Publicul ar trebui să fie în măsură să examineze toate activitățile unui grup atunci când acesta posedă anumite unități în cadrul Uniunii. Pentru grupurile care desfășoară activități în Uniune numai prin intermediul unor filiale sau sucursale, filialele și sucursalele ar trebui să publice și să facă accesibil raportul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang. Cu toate acestea, din motive de proporționalitate și eficacitate, obligația de a publica și de a face accesibil raportul nu ar trebui să se aplice decât filialelor mari și mijloicii stabilite în Uniune sau sucursalelor de dimensiuni comparabile înființate într-un stat membru. Prin urmare, domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE ar trebui extins în consecință pentru a include sucursalele înființate într-un stat membru de către o întreprindere care este stabilită în afara Uniunii.
- (7) Pentru a evita dubla raportare pentru sectorul bancar, întreprinderile-mamă de cel mai înalt rang care intră sub incidența Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului²¹ și care includ în raportul lor elaborat în conformitate cu articolul 89 din Directiva 2013/36/UE toate activitățile lor și toate activitățile întreprinderilor lor afiliate incluse în situațiile financiare consolidate, inclusiv activitățile care nu fac obiectul dispozițiilor din partea a treia titlul 1 capitolul 2 din Regulamentul (UE)

întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

²⁰ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

²¹ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²², ar trebui să fie scutite de la aplicarea cerințelor de raportare prevăzute în prezenta directivă.

- (8) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să furnizeze informații privind toate activitățile unei întreprinderi sau ale tuturor întreprinderilor afiliate ale unui grup controlat de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang. Aceste informații ar trebui să se bazeze pe specificațiile de raportare din acțiunea 13 din BEPS și ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a permite un control public eficace, pentru a se asigura că divulgarea nu generează riscuri sau dezavantaje disproporționate. Raportul ar trebui să includă și o scurtă descriere a naturii activităților. Această descriere se poate baza pe clasificarea prevăzută în tabelul 2 din capitolul V anexa III din „Orientările privind documentația prețurilor de transfer” ale OCDE. Raportul ar trebui să includă o prezentare generală care să ofere explicații în cazul existenței unor discrepanțe semnificative la nivelul grupului între valoarea impozitelor acumulate și valoarea impozitelor plătite, ținând seama de valorile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.
- (9) Pentru a asigura un nivel de detaliere care să le permită cetățenilor să evalueze mai bine modul în care întreprinderile multinaționale contribuie la prosperitate în fiecare stat membru, informațiile ar trebui defalcate pe stat membru. În plus, informațiile privind operațiunile întreprinderilor multinaționale ar trebui, de asemenea, prezentate cu un nivel ridicat de detaliere în ceea ce privește anumite jurisdicții fiscale care ridică probleme deosebite. Pentru toate celelalte operațiuni din țările terțe, informațiile ar trebui furnizate într-o formă agregată.
- (10) Pentru a consolida responsabilitatea față de părțile terțe și a asigura o guvernare adecvată, membrii organelor administrative, de conducere și de control ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang care este stabilită în Uniune și care are obligația de a întocmi, a publica și a face accesibil raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să își asume în mod colectiv responsabilitatea pentru asigurarea respectării acestor obligații de raportare. Având în vedere că este posibil ca membrii organelor administrative, de conducere și de control ale filialelor stabilite în Uniune care sunt controlate de o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang stabilită în afara Uniunii sau persoana (persoanele) responsabilă (responsabile) cu îndeplinirea formalităților de publicare pentru sucursală să cunoască doar într-o mică măsură conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit elaborat de către întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang, responsabilitatea lor de a publica și de a face accesibil raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit ar trebui să fie limitată.
- (11) Pentru a se asigura divulgarea către public a cazurilor de neconformitate, auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit ar trebui să verifice dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit a fost transmis și prezentat în conformitate cu cerințele prezentei directive și a fost pus la dispoziție pe site-ul internet al întreprinderii în cauză sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate.
- (12) Prezenta directivă are drept obiectiv consolidarea transparenței și a controlului public în ceea ce privește impozitul pe profit prin adaptarea cadrului juridic existent referitor la obligațiile impuse întreprinderilor și firmelor în ceea ce privește publicarea de rapoarte, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în sensul articolului 50

²²

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

alineatul (2) litera (g) din TFUE. Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în special în cauza C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler*²³, articolul 50 alineatul (2) litera (g) din TFUE se referă la necesitatea de a proteja interesele „terților” în general, fără a distinge sau a exclude oricare categorie care intră sub incidența termenului respectiv. În plus, obiectivul realizării libertății de stabilire, care este atribuit în termeni foarte generali instituțiilor prin articolul 50 alineatul (1) din TFUE, nu poate fi încadrat de dispozițiile articolului 50 alineatul (2) din TFUE. Având în vedere că directiva nu se referă la armonizarea impozitelor, ci doar la obligațiile de a publica rapoarte privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, articolul 50 alineatul (1) din TFUE constituie un temei juridic adecvat.

- (13) Pentru a stabili anumite jurisdicții fiscale pentru care ar trebui prezentat un nivel ridicat de detaliere, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește întocmirea unei liste comune la nivelul Uniunii a acestor jurisdicții fiscale. Această listă ar trebui elaborată pe baza anumitor criterii, identificate pe baza anexei 1 la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind o strategie externă pentru impozitarea eficace [COM (2016) 24 final]. Este deosebit de importantă efectuarea de către Comisie a unor consultări adecvate în cursul lucrărilor pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, și desfășurarea acestor consultări în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, care a fost aprobat de Parlamentul European, Consiliu și Comisie și a cărui semnătură oficială urmează să aibă loc. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele simultan cu experții din statele membre, iar experții lor au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate.
- (14) Deoarece obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectul pe care îl produce, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este definit la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (15) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (16) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative²⁴, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (17) Prin urmare, Directiva 2013/34/UE ar trebui modificată în consecință,

²³ Hotărârea Curții de Justiție din 4 decembrie 1997, C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler* ECLI:EU:C:1997:581.

²⁴ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2013/34/UE

Directiva 2013/34/UE se modifică după cum urmează:

- (1) la articolul 1, se introduce următorul alineat (1a):
„(1a.) Măsurile de coordonare prevăzute la articolele 2, 48a - 48g și 51 se aplică, de asemenea, actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la sucursalele înființate într-un stat membru de către o întreprindere care nu intră sub incidența legislației unui stat membru, dar a cărei formă juridică este comparabilă cu tipurile de întreprinderi enumerate în anexa I.”;
- (2) se introduce următorul capitol 10a:

„Capitolul 10a

Raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

Articolul 48a

Definiții legate de raportarea informațiilor referitoare la impozitul pe profit

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (1) «întreprindere-mamă de cel mai înalt rang» înseamnă o întreprindere care întocmește situațiile financiare consolidate ale celui mai mare grup de întreprinderi;
- (2) «situații financiare consolidate» înseamnă situațiile financiare care sunt întocmite de o societate-mamă a unui grup și în care activele, datoriile, capitalurile proprii, veniturile și cheltuielile sunt prezentate ca fiind cele ale unei singure entități economice;
- (3) «jurisdicție fiscală» înseamnă un stat sau o jurisdicție nestatală care are autonomie fiscală în ceea ce privește impozitul pe profit.

Articolul 48b

Întreprinderile și sucursalele care au obligația de a transmite rapoarte cu privire la impozitul pe profit

1. Statele membre impun întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și a căror cifră de afaceri consolidată netă depășește 750 000 000 EUR, precum și întreprinderilor care intră sub incidența legislațiilor lor naționale, care nu sunt întreprinderi afiliate și a căror cifră de afaceri netă depășește 750 000 000 EUR să întocmească și să publice anual un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit.

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se pune la dispoziția publicului pe site-ul internet al întreprinderii la data publicării sale.

2. Statele membre nu aplică normele stabilite la alineatul (1) din prezentul articol întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang în cazul în care astfel de întreprinderi sau întreprinderile lor afiliate intră sub incidența articolului 89 din Directiva 2013/36/UE

a Parlamentului European și a Consiliului* și includ, într-un raport defalcat pe țări, informații privind toate activitățile tuturor întreprinderilor afiliate incluse în situația financiară consolidată a respectivelor întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang.

3. Statele membre impun filialelor mari și mijlocii menționate la articolul 3 alineatele (3) și (4) care intră sub incidența legislațiilor lor naționale și care sunt controlate de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang a cărei cifră de afaceri consolidată netă depășește 750 000 000 EUR și care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice anual raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al respectivei întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang.

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se pune la dispoziția publicului la data publicării sale pe site-ul internet al filialei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate.

4. Statele membre solicită sucursalelor înființate pe teritoriul lor de către o întreprindere care nu intră sub incidența legislației unui stat membru să publice anual raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang menționate la alineatul 5 litera (a) din prezentul articol.

Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se pune la dispoziția publicului la data publicării sale pe site-ul internet al sucursalei sau pe site-ul internet al unei întreprinderi afiliate.

Statele membre aplică dispozițiile de la primul paragraf din prezentul alineat numai sucursalelor a căror cifră de afaceri netă depășește plafonul definit de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

5. Statele membre aplică unei sucursale normele prevăzute la alineatul (4) în cazul în care sunt îndeplinite următoarele criterii:

- (a) întreprinderea care a înființat sucursala este fie o întreprindere afiliată unui grup care este controlat de către o întreprindere-mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru și a cărei cifră de afaceri consolidată netă depășește 750 000 000 EUR, fie o întreprindere care nu este afiliată și a cărei cifră de afaceri netă depășește 750 000 000 EUR;
- (b) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang menționată la litera (a) nu are o filială mare sau mijlocie, astfel cum se menționează la alineatul (3).

6. Statele membre nu aplică normele prevăzute la alineatele (3) și (4) din prezentul articol în cazul în care, într-un termen rezonabil, care nu depășește 12 luni de la data bilanțului, un raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit întocmit în conformitate cu articolul 48c este pus la dispoziția publicului pe site-ul internet al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang care nu intră sub incidența legislației unui stat membru și în cazul în care raportul identifică denumirea și sediul social al filialei sau sucursalei unice care intră sub incidența legislației unui stat membru și care a publicat raportul în conformitate cu articolul 48d alineatul (1).

7. Statele membre impun filialelor sau sucursalelor care nu fac obiectul dispozițiilor de la alineatele (3) și (4) să publice și să pună la dispoziție raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit în cazul în care aceste filiale sau sucursale au fost înființate în scopul evitării cerințelor de raportare prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 48c

Conținutul raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

1. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit include informații cu privire la toate activitățile întreprinderii și ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, inclusiv activitățile tuturor întreprinderilor afiliate consolidate în situația financiară aferentă exercițiului financiar în cauză.
2. Informațiile menționate la alineatul (1) includ următoarele elemente:
 - (a) o scurtă descriere a naturii activităților;
 - (b) numărul de angajați;
 - (c) quantumul cifrei de afaceri nete, care include cifra de afaceri realizată cu părțile afiliate;
 - (d) quantumul profitului sau pierderii înainte de impozitare;
 - (e) quantumul impozitului pe profit acumulat (exercițiul în curs), și anume cheltuielile curente cu impozitele recunoscute în ceea ce privește profiturile sau pierderile impozabile din exercițiul financiar în cauză de către întreprinderi și sucursale rezidente în scopuri fiscale în jurisdicția fiscală relevantă;
 - (f) quantumul impozitului pe profit plătit, și anume quantumul impozitului pe profit plătit în cursul exercițiului financiar în cauză de către întreprinderi și sucursale rezidente în scopuri fiscale în jurisdicția fiscală relevantă; și
 - (g) quantumul câștigurilor de capital acumulate.

În sensul literei (e) de la primul paragraf, cheltuielile curente cu impozitele se referă doar la activitățile unei întreprinderi din exercițiul financiar curent și nu includ impozite amânate sau provizioane pentru datorii fiscale nesigure.

3. Raportul prezintă informațiile menționate la alineatul (2) separat pentru fiecare stat membru. În cazul în care un stat membru cuprinde mai multe jurisdicții fiscale, informațiile sunt regrupate la nivel de stat membru.

Raportul prezintă, de asemenea, informațiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol separat pentru fiecare jurisdicție fiscală care, la finalul exercițiului financiar precedent, este inclusă în lista comună la nivelul Uniunii a anumitor jurisdicții fiscale întocmită în conformitate cu articolul 48g, cu excepția cazului în care raportul confirmă în mod explicit, sub rezerva responsabilității prevăzute la articolul 48e de mai jos, că întreprinderile afiliate ale unui grup care intră sub incidența legislației unei astfel de jurisdicții fiscale nu participă direct la tranzacții cu o întreprindere afiliată a aceluiași grup care intră sub incidența legislației oricărui stat membru.

Raportul prezintă informațiile menționate la alineatul (2) în mod agregat pentru alte jurisdicții fiscale.

Informațiile se atribuie fiecărei jurisdicții fiscale relevante pe baza existenței unui loc fix de desfășurare a activității sau a unei activități economice permanente care, rezultând din activitățile grupului, poate conduce la obligația de a plăti impozit pe profit în jurisdicția fiscală respectivă.

În cazul în care activitățile mai multor întreprinderi afiliate pot genera o obligație fiscală în cadrul unei singure jurisdicții fiscale, informațiile atribuite jurisdicției fiscale respective reprezintă suma informațiilor referitoare la astfel de activități ale fiecărei întreprinderi afiliate și ale sucursalelor lor în jurisdicția fiscală respectivă.

Nicio informație privind o anumită activitate nu este atribuită simultan mai multor jurisdicții fiscale.

4. Raportul include la nivelul grupului o prezentare generală care oferă explicații cu privire la discrepanțele semnificative dintre cuantumurile prezentate în temeiul literelor (e) și (f) de la alineatul (2), în cazul în care există, ținând seama, după caz, de cuantumurile corespunzătoare referitoare la exercițiile financiare anterioare.
5. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este publicat și pus la dispoziție pe site-ul internet în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii.
6. Moneda utilizată în raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este moneda în care sunt prezentate situațiile financiare consolidate. Statele membre nu solicită publicarea acestui raport într-o altă monedă decât moneda utilizată în situațiile financiare.
7. În cazul statelor membre care nu au adoptat moneda euro, pragul menționat la articolul 48b alineatul (1) este convertit în moneda națională prin aplicarea cursului de schimb în vigoare la [Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = data intrării în vigoare a prezentei directive], publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și prin creșterea sau reducerea sa cu maximum 5 % pentru a obține o sumă rotundă în monedele naționale.

Pragurile menționate la articolul 48b alineatele (3) și (4) se convertesc într-o sumă echivalentă în moneda națională a oricărei țări terțe relevante prin aplicarea cursului de schimb în vigoare la [Oficiul pentru Publicații — a se preciza data = data intrării în vigoare a prezentei directive], rotunjit la mia cea mai apropiată.

Articolul 48d

Publicarea și accesibilitatea

1. Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit se publică conform modalității prevăzute în legislațiile fiecărui stat membru în conformitate cu capitolul 2 din Directiva 2009/101/CE, împreună cu documentele menționate la articolul 30 alineatul (1) din prezenta directivă și, după caz, împreună cu documentele contabile menționate la articolul 9 din Directiva 89/666/CEE a Consiliului**.
2. Raportul menționat la articolul 48b alineatele (1), (3), (4) și (6) rămâne accesibil pe site-ul internet pentru o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi.

Articolul 48e

Responsabilitatea pentru întocmirea, publicarea și punerea la dispoziție a raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit

1. Statele membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de control ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang menționate la articolul 48b alineatul (1), care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a asigura faptul că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit, publicat și pus la dispoziție în conformitate cu articolele 48b, 48c și 48d.
2. Statele membre se asigură că membrii organelor administrative, de conducere și de control ale filialelor menționate la articolul 48b alineatul (3) din prezenta directivă, precum și persoana (persoanele) desemnată (desemnate) să efectueze formalitățile de

publicare prevăzute la articolul 13 din Directiva 89/666/CEE pentru sucursala menționată la articolul 48b alineatul (4) din prezenta directivă, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a se asigura, aplicând la nivel maxim cunoștințele și abilitățile de care dispun, că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit, publicat și pus la dispoziție în conformitate cu articolele 48b, 48c și 48d.

Articolul 48f

Verificare independentă

Statele membre se asigură că, în cazul în care situațiile financiare ale unei întreprinderi afiliate sunt auditate de unul sau mai mulți auditori statutari sau de una sau mai multe firme de audit, în conformitate cu articolul 34 alineatul (1), auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit verifică, de asemenea, dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit a fost furnizat și pus la dispoziție în conformitate cu articolele 48b, 48c și 48d. Auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit indică în raportul de audit dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit nu a fost furnizat sau pus la dispoziție în conformitate cu articolele respective.

Articolul 48g

Lista comună la nivelul Uniunii a anumitor jurisdicții fiscale

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 în ceea ce privește elaborarea unei liste comune la nivelul Uniunii a anumitor jurisdicții fiscale. Această listă se bazează pe evaluarea jurisdicțiilor fiscale care nu respectă următoarele criterii:

- (1) transparența și schimbul de informații, inclusiv schimbul de informații la cerere și schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare;
- (2) concurența fiscală loială;
- (3) standardele stabilite de G20 și/sau OCDE;
- (4) alte standarde relevante, inclusiv standarde internaționale stabilite de către Grupul de Acțiune Financiară Internațională.

Comisia reexaminează periodic lista și, dacă este cazul, o modifică pentru a ține seama de circumstanțe noi.

Articolul 48h

Data de începere pentru raportarea informațiilor referitoare la impozitul pe profit

Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative care transpun articolele 48a-48f se aplică cel târziu de la data începerii primului exercițiu financiar care debutează la sau după *[Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = un an după termenul-limită de transpunere]*.

Articolul 48i

Raportul

Comisia prezintă un raport cu privire la respectarea și impactul obligațiilor de raportare prevăzute la articolele 48a-48f. Raportul evaluează, printre altele, dacă raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit conduce la rezultate adecvate și proporționale,

ținând seama de nevoia de a asigura un nivel suficient de transparență și de a beneficia de un mediu concurențial pentru întreprinderi.

Raportul se prezintă Parlamentului European și Consiliului cel târziu la *[Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = cinci ani de la data transunerii prezentei directive]*.”

(3) Articolul 49 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1 alineatul (2), la articolul 3 alineatul (13), la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 48g este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând de la data indicată la articolul 54.

(3) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (2), la articolul 3 alineatul (13), la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 48g. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în cuprinsul său. Ea intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară indicată în cuprinsul său. Ea nu aduce atingere validității actelor delegate aflate deja în vigoare.”

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din *[data]*.”

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (2), al articolului 3 alineatul (13), al articolului 46 alineatul (2) sau al articolului 48g intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu au exprimat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Această perioadă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

* Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

** A unsprezecea Directivă 89/666/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat (JO L 395, 30.12.1989, p. 36).”

Articolul 2

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la *[Oficiul pentru Publicații - a se preciza data = un an de la intrarea în vigoare]*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele